

Forfatter: Grundtvig, Svend Hersleb

Titel: BREV TIL: Grundtvig, Meta Cathrine Marie Bang FRA: Grundtvig, Svend Hersleb (1850-12-23)

Citation: Grundtvig, Svend Hersleb: "BREV TIL: Grundtvig, Meta Cathrine Marie Bang FRA: Grundtvig, Svend Hersleb (1850-12-23)", i *N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling*, G. E. C. Gads Forlag, s. 506. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991765-000-shoot-L0019917650000336.pdf> (tilgået 22. juli 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Fra Svend Grundtvig til Søsteren.
Lille Juleaften 1850.*

Gud veed, naar det var at vi sidst skrev til hinanden, lille Meta! At Du bestandig vanskelig, og i den sidste sørgelige Maaned bogstavelig umulig, har kunnet skrive, det veed jeg vel ; og det er heller ingenlunde for at lade Dig høre ilde, men tværtimod for at lade Dig høre et lille venligt Ord fra mig, at jeg skriver disse Linier. — Gud skee Lov for Dig, og ogsaa for Din velsignede lille Pige! Var I nu ikke i Kjøbenhavn, hvor skulde det saa gaae med vor stakkels Moder, der saa inderlig hænger ved sine Børn, og nu maa savne de to af dem!

See nu, Du kan holde hende ved godt Mod; det har vist lige saa meget at sige, som al mulig Medicin.

Du kan ikke troe, hvor flittig jeg har været i denne Tid med at skrive Breve; jeg har saaet med begge Hænder og haaber da at høste lidt. Jeg har skrevet til Jens Blicher i Ringkjøb., til Edvard og Marie Blom i Odense, til Rørdam, til Skovgaard, til Peter, til Denis, foruden et Par Breve til Dig ubekjendte Correspondenter i Odense. Fortjener jeg nu ikke for det første at kunne sidde med s. 507 Hænderne i Skjødets og blot modtage Breve? Carlo siger, at det nu er saa gruelig daarlig med Sysette, han taler om Svindsot o. desl. men han overdriver nu altid saa frygtelig, saa jeg troer aldrig det halve af hvad han fortæller. Men snavs maa det dog nok være med hende, navnlig hvis det er paa Grund af sin Helbred hun maa op- give Høyens Forelæsninger som hun jo har gjort; thi de have dog vist en stor Tiltrækning for hende. — Min ubetimelige Efterretning om Dagmars Forlovelse viste sig da senere ikke saa ganske ugrundet. Jensen har jeg truffet i Slesvig, og han meddeelte mig, at Sagen nu ej var til at dølgje; hvorpaa jeg da aflagde ham min Gratulation og bad om en lignendes Anbringelse hos andre Vedkommende. Han er et uhyre skikkeligt Menneske, mere har jeg ikke kunnet faae ud af ham, men hun maa jo have seet dybere. —

Min Julehilsen har Peter jo bragt Dig; et glædeligt Nyaar ønskes Dig da nu af

Din hengivne Broder:
Svend.

Jeg aabner atter Faders Brev for at tilføje ved Dit, at jeg nu fik Dit Brev til — og fik det fra — Johan. Det til mig venter jeg nu imorgen. Jeg vil dog lade disse Linier løbe, at Du kan see, jeg dog havde tænkt paa Dig. — Vil Du hilse Sysette og takke for den forventede Hue. Det er da altsaa som jeg tænkte med Carlos Røverhistorier.